

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sønderup har Ordet for en kort Bemærkning.

Sønderup: Maa jeg begynde med at konstatere, at saafremt det ærede Medlem Hr. Rager har Ret i, at det var et Citat af mig, han gengav — jeg skal for øvrigt ikke komme ind paa, hvorvidt det er rigtigt eller ikke —, har han i hvert Fald gjort sig skyldig i Brud paa Forretningsordenen, for jeg hørte ikke noget til, at han bad Formanden om Tilladelse til et Citat.

Men ydermere maa jeg sige, at hvis det er det ærede Medlems Opfattelse, at det, der forestaar, skulde være en almindelig Benzintildeling, saa er der en himmelvid Forskel i Opfattelsen af de sproglige Betegnelser i København og i Vestjylland, og jeg kunde fristes til at konkludere derhen, at der skal virkelig en stædig radikal Stupiditet til at kunne fastholde en Betragtning af den Art.

Der har været Tale om, hvorvidt der er Dækning med vort Forslag om Overførelse af Benzin-Femøren. Maa jeg minde om, at vi i sin Tid har peget paa baade Chokoladeafgiften og paa en Forhøjelse af Ølskatten. Men hvordan gik det i Efteraaret? Da blev Chokoladen spist og Øllet drukket, og saa kan vi selvfølgelig ikke bruge de Penge nu. Men vi er villige til, som jeg har antydnet, hvis man vil optage en Drøftelse af Spørgsmaalet, at være med til at finde en Udvej til at give Statskassen Dækning for de Beløb, her er Tale om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Sønderup har ikke rigtig hørt efter, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at jeg gjorde hans Ord til mine. Jeg havde lært dem udenad, saa værdifulde var de. Saa fortalte jeg bagefter, at det var det ærede Medlems Ord, derved blev det et Citat. Jeg har ikke brudt Forretningsordenen; man har Lov til at lære udenad, hvad det ærede Medlem har sagt, naar han for en Gangs Skyld i sit Liv har sagt noget rigtigt.

Det ærede Medlem siger, at det er ingen almindelig Tildeling, der nu finder

Sted. Saa vil jeg gerne spørge: Hvad mener det ærede Medlem egentlig med almindelig Tildeling? Det kan ikke være frit Køb, det er jo ikke Tildeling, altsaa maa det være Rationering. Men naar det ærede Medlem her ganske decideret er gaaet ind for en Prisforhøjelse, maatte selvfølgelig Konsekvensen være, at han i Udvalget havde stillet Forslag om Ændringer i Rationeringen som Betingelse for at gaa med til Regeringens Forslag — saa havde der været en Fortsættelse i det ærede Medlems Linie —, eller at det ærede Medlem havde sagt: Dette med den almindelige Tildeling kan jeg ærlig talt ikke hitte ud af, hvad det er for noget; det passer mig nemlig ikke, at Regeringens Grundlag er det, saa derfor maa jeg hellere forlade det og gaa over paa det konservative Forslag om Forhøjelse og ingen Rationering. Men det har det ærede Medlem heller ikke gjort.

Det ærede Medlems rent principielle Stilling under Finanslovdebatten var en Forhøjelse, og jeg kunde godt have glædet det ærede Medlem med at gaa længere tilbage i hans Tale, hvor han netop paaviser, at det er rigtigt at gaa til en Forhøjelse, af nationaløkonomiske og andre Grunde. Men alt det har det ærede Medlem forladt, for det ærede Medlem vilde saa gerne være Ordfører for sit Parti, og det havde taget et andet Standpunkt.

Det ærede Medlem skulde hellere indrømme, at han er gaaet fuldkommen imod det, han har sagt ved første Behandling af Finansloven, for Situationen er ikke til at redde for ham.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Maa jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Sønderup, at naar nu baade Chokoladen er spist og Øllet drukket, saa er de Penge ikke til Stede mere, og saa er Spørgsmaalet: Vil Venstre være med til paa rimelig Maade at skaffe Dækning for de Udgifter, Staten har i Henhold til bestaaende Love? Men i saa Henseende mangler vi stadig væk Svar fra det ærede Medlem Hr. Sønderup. Det ærede Medlem har stillet Forslag om at overføre en meget stor Post til Kommunerne uden at stille Forslag om Dækning. Det